

פב:

התודה היתה באה

פרק שמיני מנחות

עין משפט
נר מצוה

זו א מ"י פ"ד מהל' מעשה
הקדשות הלכה ז:

דביו גרשום

אלא משקנו ומזונות: שיהו
לך במזונות דרבא ושל שמס
מזונות כזה דרבא של תלמידי:
ליקום במלכותי בהאי
עסקא ואמאי חור דרנ
שליחא מדין אחר: ארי: וזו
היה ריבול לדרן אפס
אפס ואתא רבי ארי רב
שליחא רב עקיבא מן דרות
הספח צירים משום אריא
ליספרן חסד לנפח צירים
מס: מס: מס: יוכיח.
דרמס ואומרון
מלכות ואמי בא אלם
תחולין דלא היה במבד
עשיתי ארי אמי מס
מס: מס: מס: מס: מס:
מס: מס: אמי בא אלם
תחולין: לדרבי דרי עקיבא
מס: מס: מס: מס: מס:
מס: מס: לדידיה אמי בא אלם
מס: מס: מס: מס: מס:

בפרק מ' שהיה עומא (פסחים דף ק"ו)
 וז"ל וא"ל והא בפרק צנות כותים (נה)
 (א) דררשין כימי נדמה כן ימי
 וילתה פסין דין אפשר משאי
 האפשר ומשני רב שש ע"כ הקישן
 הכחוב ורב אחדבוי בר אמי משני
 ירי אלעזר האלמא שמשע דכעי רב
 משני לטנוי אפילו כר"ע ואמאי הא
 ש"ס היקשא אפילו ופליגי וי"ל דכר
 יב שש הכא דליכא לאוקומי היקשא
 אפאר מילי להי לא אמרין ע"כ
 האקשן הכחוב ובסמך דררש מה
 דררשין שפיר ושלתי קדוש כ"ו וקאמר
 דסבר דררשין אפשר משאי אפשר
 דמשמע (א) לישנא דר' אלעזר לטעמ'
 זכר ר"ע פליגי עליה ההם נמי לריכא
 היקשא למילי עומא וא"ל הא פליגי
 ר"ע הוהן (טובא מ"ו) דרבי אלעזר
 וליף מאבות דמל ולא טבל האר
 ורבי יהושע יליף מאמהות דטבל ולא
 מל הו בר ופריך ולרבי אלעזר נמי
 יליף מאמהות דהא אית ליה דין
 אפאר משאי אפשר והשתא אפילו
 לר"ע מלי לאקשווי דהתם מודה דדין
 היקשא הוא בדררשין בפרק ב'
 זכריות (דף ק"ו) כסס כג' מה
 אכריתותיכס לה כנכנס לזכרים כ' דע"כ
 היקשן הכחוב וי"ל דהם מחמבר
 דחאא קרא למימר דילפינן אנשים
 מחמברים ושום מגשים ואי לאו
 אסתחן בעלמא דרבי אלעזר סבר
 דדין דמיימי מהך דהכא לא הוה
 שפיר רש למתוב (א) וילרש' מנל דלין
 (א) ליעין לה בגזירה שיה דרשע
 דרשע (מיתח) ויחינו אפשר משאי
 אפשר ואמ"ר דלוי ג"ס למחא (א)

שיטה מקובצת

(י) תיבת הווא (מחוק: ג) משאי
 אפשר ואי משום: (ג) איתמר
 יסיליה מסח חרא: (ד) שגונה
 ילי. צי חוט: (קסנ) דף צו
 (דא): (ס) ובחי, ובחסי (דף
 ז ע"ב): (ז) מאי היא אי:
 חור דקן ואי י: (מחוק:
 ג) משאי אפשר קאמר מה:
 קרא דועבד: (י) הלמד
 ככל התורה בחיקש:
 איהו: (יג) באגונה בוכחי
 שלמי צבור נמי בחי' ורשם
 באגונה

לעולה חתת בנו
 "נאכלת אלא לזכר" כ
 אלא לזכר כהונה מ
 א. אמר. הוא בית המדש
 בו נבנן כסין: יקח את
 שטעון לו ויחיה דשפ"ק
 וזין לדמירין מנין לשחיטה
 ולומר ר"מ דהוה דעל
 דכתיב כחשט אה בנו ולא
 מלפני כחולין חלף כנו ולא
 קח דמשמע דבר מלש ולא
 בקדשים מדאזכר מאכלת
 וזה הכי דהו דבי מיל
 חיי' דהם לענין מה שפירא
 וזו וקה מחובר שייך לומר
 דהם קמ"ל אבל מאכלת
 ולה טעמה כלי: מה מנחה
 ש' טעמה נזכרים (דף קס"ג.)
 "היה טעמה וטעמה וזה
 בני אכלת וזכר" חוש
 וזה

מן (ומהם דף נה.) איכא ת
שלמים מה חטאת לזכר
לא לאוקומה למילתא אחרי
כרחין להכי אחאי דלא מ
דקדשי קדשים נינהו כל ה
דף ת.) נפקא לן מהאי ק

שָׁמְעוֹן מִתֵּן דְּמִים
 ר' לֹו הָרִי הוּא אוֹמֵר
 הוֹאֵת כְּחֹדֶשׁ הַזֶּה
 חֹדֶשׁ הוּא כֹה וְר'
 יוֹן דִּנְיָן אֲפֻשֶׁר מִשְׁאִי
 הָדָר בֵּיהּ וְהָאִי דִּלָּא
 הָאִי פִירְכָּא ¹⁶ הוּא
 אֲלִיעִיזוֹר קְאָמֵר
 מִשְׁאִי אֲפֻשֶׁר לְדִידִךָ
 מִשְׁאִי אֲפֻשֶׁר מִהּ
 גִּנּוּ שְׁעוֹן מִתֵּן דְּמִים
 תֵּאמֵר בְּפֶסַח הָרוּת
 רִין לְגַבִּי מִזְבֵּחַ וְאִמֵּר
 וְרַבִּי אֲלִיעִיזוֹר לִימָא
 לְדַבְּרוּ דְּרַבִּי עֲקִיבָא
 אֲפֻשֶׁר מִשְׁאִי אֲפֻשֶׁר
 חֶמְדְּרִי וְיֹחִיז לְדִידִךָ
 אֲפֻשֶׁר מִשְׁאִי אֲפֻשֶׁר
 פְּרוֹךְ אִמֵּר רַב שֶׁשֶׁת
 מִשְׁבִּיבִין עַל הַהִיקֶשׁ
 דְּבַר הַלְמוֹד בְּהִיקֶשׁ
 בְּכֻלָּא אִיתְמַר
 מִלִּיתָא הִיא וְרַבִּי
 אֵלָא מִן הַחֹלִין מִנָּא
 אִמֵּר ¹⁷ שְׁמוּאֵל מִשּׁוֹם
 וְהִיא לְעוֹלָה וּלְמִנְחָה
 יָאִים וְלִזְבֹּחַ הַשְּׁלָמִתָּה
 נָה כְּלִי אֵף כָּל שְׁעוֹן
 מִזְרֹק גָּבִי ¹⁸ זִבְחִי
 יִישׁוּם כְּאִנְנוֹת * אֵלָא
 נִגְלוֹן דְּכֹתִיב ¹⁹ וַיִּשְׁלַח
 אֶת הַמַּאֲכֵלֶת לִשְׁחֹט
 הוּא דְּכֹתִיב ²⁰ וַיַּעֲלֶהוּ
 הָאֵל מִהּ מִנְחָה אֵינָה
 נָה אֵף כָּל אֵין נִאֲכֻלִּין
 אִי חֲמַתָּא וְאִשֶּׁם
 כְּהִרְאִי

[illegible][illegible]

הע"כ"ב

[illegible]

מסורת השי"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. וְהָיָה כִּי יִבְרָא ה' אֶת
 אֶרֶץ הַחֲבֵצֵה וְהַחֲמִי
 וְהַמִּצְרִי וְהַיִּזְרְעֵל וְהַיִּזְבוּסִי
 אֵשׁ שָׂרִיר לִבְלַחְתָּם כִּי
 שָׂרִיר תִּלְךָ דֹּבֶשׁ
 וְעֲבַרְתָּ אֶת הָעֵבֶרֶה וְהָאֵת
 בְּחֵשֶׁת הַחַיִּים סָמוּחַ יִבְּ
 2. אֶת הַחֲזֹרֶה לִלְעֹלֶה
 לִפְנֵימָה לְהִרְאֵהָ וְלֹאֲשֶׁם
 וְלִמְלֹאֲמֹת וְיִקְרָא יֵן
 3. הַלְּמִשְׁמֵשׁ וְיִקְרָא יֵן
 4. וְיִקְרָא מִשְׁהָ עֵל וְלֹא
 5. תִּשְׁמַע בְּאֵנָתָה וְחֵצִי הָרֶם
 6. וְיִקְרָא הַמִּשְׁכָּל
 סָמוּחַ כְּרֹ

הנהגות הב"ח

(א) נטרא נוללל ליתחזר
דפסח: (ב) דש"י ד"ס
לדבריו וכן תשלי אפסר
קאמך תה לפסח:

מוסר רש"י

[illegible]

הוא קרא דמיון ועשיתם שער עים
 יד כהונה ונראה לפרש דהיינו טעמא
 ל' לאחילת זכרים כיון דלדני שזה
 ה' ב' אינו נאבא אלא אבירי בחונה.
 וקונט' בזכרים ונראה דעל כרחוק איירי
 קרצנות דטעוין כלי מהכא נפקא לן:

נקה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones

Tél.FR: 01.80.91.62.91 - Tél.ISR: 077.466.03.32 - contact@torah-box.com